

*Evangelisch-Lutherse Gemeente Zutphen
Zondag Cantate 2020 in Coronatijd opgenomen in Zwolle.
Voorganger dr. Otto Mulder, BALK*

Afkondigingen en mededelingen De kaarsen worden aangestoken

Voorbereiding

v: In de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.
Amen.

v: Onze hulp is in de naam van de Heer
die hemel en aarde gemaakt heeft

v: Heer, U beschermt ons met het schild van geloof,
U omgordt ons met waarheid,
U bekleedt ons met gerechtigheid om stand te houden,
Uw woord is doelgericht om te leven door uw Geest.
Voer ons dan uit onze angsten en onze ellende.
Hoor ons als wij tot U roepen, vergeef ons al wat wij misdeden
g: en laat ons weer in vrede leven.
Amen.

Psalm 98

Gemeente van Christus; het is vandaag zondag Cantate Zingt!

Ps. 98 begint met ZINGT de Heer een nieuw lied!

wonderen heeft Hij gedaan,
redding bracht Hem zijn rechterarm,
de macht van zijn heilige arm.
Doen kennen heeft de Ene zijn redding
voor de ogen van de heidenvolkeren
Hij onthulde zijn gerechtigheid.
Hij gedacht zijn vriendschap en zijn trouw aan het huis van Israel.
Zij zagen het koninkrijk van onze God, hier, op deze aarde.
Zijn heil en zijn gerechtigheid....de redding, die alleen kan komen door onze
God!

Juicht voor de Ene, de God van Israel! Juicht heel de aarde!
wees blij, jubel en musiceer!

Met de citer, luide zang, de trompet en bazuingeschal
de waterstromen klappen in de handen en de bergen juichen met hen mee !!

Alles wat adem heeft zinge de lof van Israels God....

Wij zingen niet in deze crisisperiode,
daarom horen we de cantate die Johann Sebastiaan Bach schreef voor deze
zondag BWV 166 Wo gehest du hin?

1, Aria Who gehest du hin ? gezongen door de bas

Litanie

v. Laten wij de Heer om ontferming aanroepen voor de nood van deze wereld,
Uw barmhartigheid kent geen einde, U redt van de dood.....
In coronatijd worden wij bestormd door vele vragen,
onze zorg is bepaald door een virus wereldwijd.
Thuisblijven, wachten, volhouden, en niet te hard van stapel lopen
Als we in de fase komen wordt de lock down op een ander intelligent spoor gezet.
Hoe kunnen wij staande blijven als individu?
Hoe kunnen wij tegen de keer in blijven standhouden als gemeente,
die Christus wil volgen op zijn weg,
die door alle machten een krachten uitloopt op de dood aan het kruis.
Wij roepen daarom doe ons leven uit de kracht van de opstanding,
dat wij hoop putten uit het licht van Pasen.
Ook als wij persoonlijk getroffen worden door de dood,
die alom heerst en ons leven angstwekkend dicht kan naderen.
Wees Gij, o God, voor ons de bron van de zekerheid van ons vertrouwen.
Als uw gemeente roepen wij om ontferming om standvastig te zijn in de hoop op uw
Koninkrijk, om te blijven bij het Evangelie van de komst van de verlosser, Jezus
Messias, die kwam in de nederigheid om U te dienen en daartoe de weg van het
lijden niet uit de weg is gegaan...., die is opgestaan uit de dood.
In het Licht van Pasen roepen wij daarom tot U :

Here God ontferm U, Christus ontferm U, Here God ontferm U

Wat lezen we ? De context van deze zondag Cantate ligt in de afscheidsrede in
het Joh. Evangelie 14-17:

De leerlingen stellen hun dringende vragen aan Jezus:

1. Petrus in Joh. 13: 36- 38
*Heer waar gaat gij heen? Waarom kan ik u nu niet volgen, ik zal mijn
leven voor u inzetten.*
Jezus herinnert hem aan de haan kraait na zijn verloochening.
2. Thomas in Joh. 14: 5
Heer wij weten niet waar u heengaat! Hoe weten wij dan de weg?
Jezus antwoordt hem: Ik ben de weg de waarheid en het leven.

Filippus in Joh 14: 8

Heer, toon ons de Vader, dat is ons genoeg!
Jezus antwoordt hem: Ik ben zo lang bij jullie en je kent mij niet?
Wie mij heeft gezien heeft de Vader gezien!
Geloof je niet , dat ik in de Vader ben en de Vader in mij is?

Bach in zijn tijd keerde de vragen om naar zichzelf,
Ach Mensch wo gehst du hin?
Hij werd getroffen door een leed dat wij niet kunnen peilen,
de verliesposten waren er voor hem vele: zijn vrouw en kinderen!

Aria 2. Ich will an den Himmel denken,
Und der Welt mein Herz nicht schenken.

Denn ich gehe oder stehe,
So liegt mir die Frag im Sinn:
Mensch , ach Mensch, wo gehst du hin?

gezongen door tenor
Aan het begin van de Dienst van het Woord spreken we uit als groet:

De Heer zij met u en met uwen Geest!

Collectagebed :

- v. Eeuwige God.....
in de warboel van een wereld in nood bidden wij :
Wees een gids voor ons uit, spreek uw Woord, inspireer ons door de macht van uw heilige Geest, zodat wij niet in het donker dwalen en verwijderd raken van U en van elkaar maar volhardend voortgaan in het licht van Pasen U tegemoet.
door Jezus Christus, uw Zoon, onze Heer.
Amen

De hoge toon voor deze zondag Cantate daar stemmen we vandaag op af op deze vierde zondag na Pasen en we zijn onderweg naar Pinksteren.

In 2020 gaat alles heel anders dan welk jaar dan ook,

Op 4 mei de stilte om de doden te gedenken,
op een stille Dam bij het Nationaal Monument,
de vlag half stok de gehele dag,
de last post die op vele plaatsen klonk.

Op 5 mei de dag van de bevrijding, 75 jaar vrijheid,
zonder het gebruikelijk vrolijke feest.

Alles komt daarmee in de klankkleur te staan van de vraag aan de mens:
Wo gehst du hin? Waar ga je naar toe?

Wij lezen uit het boek **Exodus 19: 1-11** en God spreekt: **Ex. 20: 1**

Wij leven in de gebrokenheid van het leven, dat het niet een eenheid is.
Dubbelzinnigheid is vaker aan de orde, de lafheid en de gemakzucht.
We zijn mensen, die vrij willen zijn, geen plicht willen, geen moeten, zeker geen heilig moeten. Er is geen drive voor elkaar en voor Gods recht.
Heinrich Boll stelde na de Tweede Wereldoorlog de correcte vraag :
Mens waar ben je? Adam wo bist du?
Wat is ons geweten waard?
Wat weten wij?
Wat willen we wel en wat niet horen.

In het boek Exodus het boek van de bevrijding klinkt de geloofsbelijdenis op:
Hoor Israel de Heer is onze God, de Heer is een!!

Die eenheid te bewaren is onze opdracht,
om deze eenheid met God te verwerven vormen we ons geweten:

Geboden, inzettingen en verordeningen moeten we kennen en praktiseren,
We moeten ze doen!
God liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw ziel, met geheel je kracht/
vermogen!
En geloven: In leven en in sterven, wij zijn des Heren!!

3. Choral Ich bitte dich, Herr Jesus Christ,
Halt mich bei den Gedanken
Und lass mich ja zi keiner Frist
Von dieser Meinung wanken,
Sondern dabei verharren fest,
Bis dass die Seel aus ihrem Nest
Wird in den Himmel kommen. gezongen door de sopraan

Lezing uit het Evangelie naar Johannes 14:1-4

Meditatie over het huis van de Vader en de vele verblijfplaatsen

Jezus en leeft in een intense verbondenheid / eenheid met Hem.
Hij deelt in Gods heerlijkheid
Hij geeft ons het gebod van elkaar lief te hebben als een nieuw gebod,
waarin alles wordt omsloten.
De liefde als werkwoord om lief te hebben:
1. God en 2. de naaste als onszelf
Johannes vat dit samen:
*Alzo lief heeft God deze wereld dat Hij zijn enige Zoon zond, om te
behouden, niet om te vernietigen....*
dat laatste doen we mensen meer dan goed is.
Leerlingen van Mij ben je, als jullie liefde hebt onder elkaar.
De samenleving zou er grondig door veranderen, en er zou instemming
zijn met de psalm:
Zingt de Heer een nieuw lied want Hij heeft wonderen gedaan!
Hij bevrijdt zijn volk Israel en daarmee begint de Geest van de ware
vrijheid ons in beweging te zetten en op te staan:
Leef, zing, laat ons het weten!
Hij is onze God, die zijn Zoon niet prijs gaf aan de dood,
maar doet leven in heerlijkheid.

De dood is de grote dreiging in ons moderne bestaan. Nu door een
onbekend virus bacil waar nog geen vaccin tegen is gevonden.

Uw hart worde niet ontroerd, zegt Jezus, laat je niet van de wijs brengen, niet van de weg naar het land van de belofte, een land dat Mozes voor zich zag op de NEBO een land van louter licht.

De aarde en de hemel zijn op deze grenslijn met elkaar verbonden.

Het land is niet hoog en ver boven ons verheven, maar het is een land om te wonen in vrede, het land van de toekomst en de stad van de vrede...

Jeruzalem, de stad waar Jezus onderweg was, en verraden werd, verloochend, gekruisigd, en opstond.

Johannes geeft voor alles wat gebeurde in de laatste week, voordat het Pasen werd, op een unieke wijze weer in de Afscheidsrede.

Het huis van de Vader wordt verbonden met plaats bereiding voor allen, er zijn vele woningen.

Zo zag Bach het in zijn tijd van vele conflicten en ziekten en een machtige dood die het leven verscheurt en vernietigt:

De hemel is het oriëntatiepunt voor straks, na dit leven. Wie weet, hoe nabij zijn /haar einde is? De tijd gaat voort en de dood komt ons tegemoet, spoedig zitten we vast in onze doodsnoed. De dood is de laatste vijand!!

Dat Christus voor ons is gestorven biedt uitzicht over de grens van de dood.

Wij denken aan licht, nieuw leven, en er is veel meer dan wij kunnen denken....

Gemeente in Johannes 14:1 ligt een hobbel door de betekenis van het Griekse woord *monai*, dat is vertaald met kamers (NBV), of woningen (NBG), waardoor de suggestie wordt gewekt van een stad met een skyline met de hoogste torenflats, die tot de hemel reiken.

Wat is er dan werkelijk straks na onze dood?

Als mensen dodelijk eenzaam sterven zonder familieleden dan is dit een troosteloos vooruitzicht.

Het geeft de leegte weer, het zwarte gat waarin we na de dood vallen.

Daar hebben we geen klinkklaar antwoord op.

Dat is een verzwegen realiteit waar geen aandacht voor is.

We tellen de doden in getallen, die gelukkig steeds minder worden.

Maar het leven na de dood is een terrein vol valkuilen.

De crematoria zijn overvol en een dienst kost weinig tijd.

Een begrafenis idem.

In zijn Afscheidsrede geeft Johannes met het beeld van het Huis van de Vader de eenheid van God en de mens helder weer.

De dood heeft niet het laatste woord! Dat belijden we op de Paasmorgen. Een wonder! Dat staat vast als een huis.

Een huis is blijvend. Zo ziet ook Johannes Gods verblijf in de hemels werkelijkheid, een heerlijkheid, die onbeschrijflijk is.

De vertaling van *monai* wijst op het werkwoord 'blijven', of ook wel 'verblijven' op vaste grond staan.

Blijvend is ook het verblijf bij Hem. Daarop doelt Jezus. Voor zichzelf en voor allen die weten van zijn weg.

Even wonderlijk is het dat ons geloof daarvoor geen norm is.

Jezus is er en daarom ook wij, dat is voldoende, dat is genade!!

Het gaat dan om verblijfplaatsen in een toekomst die voor ons ligt, voor de gemeenschap der heiligen, mensen van de weg, die de waarheid in Jezus herkend hebben.

Alle reden om te zingen en de lofzang gaande te houden.

Het is daarom ook zondag Cantate!!

Amen.

6 Choral Wer weisz, wie nahe mir mein Ende!
Hin geht die Zeit, her kommt der Tod;
Ach wie geschwinde und behände
Kann kommen meine Todesnot.
Mein Gott, ich bitte durch Christi Blut;
Mach's nur mit meinem Ende gut!

gezongen door de solisten

Gebeden dank- voor- stil gebed- ONZE VADER

Trouwe God, wij danken U voor de ontwakende natuur, voor alles wat leeft op aarde. Voor de vogels die het hoogste lied zingen en voor alles wat gezaaid wordt op de akkers om ons tot voedsel te dienen.

En we danken U ook voor mensen die leven in de navolging van Jezus, uw Zoon. Hij die ons voorleefde hoe je waarlijk leeft als liefhebber als naaste, om voor anderen te zorgen.

U bent de bron van alle leven die plaats maakt voor mensen in leven en ook in sterven.

Schep in ons de verwachting dat Gij er zijt als de Ene, die aan het begin staat van ons leven en ook er zal zijn als wij aan het einde komen.

Dat het een nieuw begin is.

·
O God, we horen alles over corona maar weinig meer over oorlog en geweld. Ongetwijfeld gaat dat gewoon door. Wel weten van we van ziekenhuizen in oorlogsgebieden in puin en van volle vluchtelingenkampen, waar van hygiëne nauwelijks sprake is, van hongersnood.

O God, schenk wijsheid aan de verantwoordelijke regeringsleiders.

God van liefde, wij bidden U voor onszelf, nu wij leven in coronatijd.

Een tijd waarin de meest kwetsbaren in de tehuizen lijden in een leven zonder aanraking, met geliefden op afstand en straks met mondkapjes.

O God, wat kun je dan soms machteloos voelen.
Wilt u dan ook bij *ons* zijn en ons helpen te zien dat we met een klein gebaar van liefde al mens kunnen zijn naar uw bedoeling.

Barmhartige God, wij bidden U voor mensen die zich zwak voelen en aangewezen op de hulp van anderen.

Voor allen die niets meer kunnen, omdat ze te oud zijn en te moe, zonder hoop en zonder uitzicht. Voor de zieken en rouwdragenden in ons midden.

Wij bidden U ook voor alle werkers in de zorg, en in andere vitale beroepen, die zich met hart en ziel inzetten, ten einde toe, maar soms ook moeten opgeven.

O God, voor hen en voor ieder eenzaam menskind bidden wij U:

Heer, ontferm U!

Eeuwige, in een moment van stilte leggen wij voor U neer, alles wat op de bodem van ons hart ligt, en waarvoor wij soms geen woorden kunnen vinden

O God, hoor en verhoor ons omwille van Jezus uw Zoon, onze Heer, die ons leerde bidden...
Onze Vader....

Mededeling over de gaven:

Collecte... Gebruikelijk voegen we hier de daad bij het woord, door onze gaven te geven voor diaconale doelen en voor het werk van de kerk.

Vanwege de coronacrisis kunt u dat hier nu niet doen.

Graag roep ik u op uw hart te laten spreken en het goede werk van de diaconie en van de kerk toch door te laten gaan,

De Heer zegene uw gaven voor de dienst aan zijn koninkrijk!

Slotlied uit Cantate voor de Hemelvaart

BWV 11 1. Lobet Gott in seinen Reichen,
Preiset ihn in seinen Ehren,
Rühmet ihn in seiner Pracht!
Sucht sein Lobrecht zu vergleichen,
Wenn ihr mit gesamten Chören
Ihm ein Lied zu Ehren macht! gezongen door koor

Zegen

Ga in vrede, dragend de zegen van de Heer :

De Heer zegene u en behoede u,

de Heer doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig;

de Heer verheffe zijn aangezicht over u

en geve u vrede. Amen